

Marknadsvisa.

Ny visa, tryckt i år.

Pris 15 öre.

Södertelge Accidenstryckeri, 1889.

En marknad utan visa är
Som kyrka utan prest,
Och när jag nu kurar
Vid badet såsom gäst,
En liten visa gjort jag har,
Och det har gått i fläng,
Om Telge uti våra dar.
Fall in uti refräng! Fallerall, lall, la etc.

Der sött och salt tillhopa stött
Och gjort en sumpig "mar",
Och der vi i välling
Oss skölja lite' hvar,
Der har man lagt en förstad till
Den smukke Kongens by
Och der blir, om vår Herre vill,
Hver menske födt paa ny.

Der varma badet görs så hett
Af kol och cokes och ved,
Att skinnet blir knorrigt,
Blott man sig doppar ned;
Der rheumatismen söfs till ro
Och gikt och håll och sting;
Ty de madamer gno och gno
Liksom uppå beting.

Der Thores källa är så kall
Uti bassäng och dusch,
Att badgäster skrika
I chorus usch, usch, usch!
Att huden så handteras skall,
Det är just ingen charm;
Men hvad gör det i alla fall
Blott kärleken är varm.

Och smaka icke dessa bad,
Man säger stan "adjös"!
Och med en Sirén far
Man ut en bit till sjös.
Der kan man bli båd' frisk och ren
Och i hvar lem så mjuk
Af sälta, spädd med fotogen
Från Ohlssons oljebruk.

Och tallar rundt kring stan man ser
I hundratusental;
Och krokigt igenom
Man grävt en djup kanal,
Hvars bankar uti mantal stå
Af sten och sand och grus
Och höga till att se uppå
Som Holmbergs högsta hus.

Vid Maren ligga tvenne slott,
Hvem har väl maken, hvem?
Hvad skön lott, hvad ljuflig
För kungarne i dem.
Talang och smak, yes very well,
Satt slotten uti rop,
Fast gent mot stadens storhotell
Man lagt dem i en grop.

I Telge tolereras allt,
Man gör der hvad man vill:
Båd' Lennstrand och Palm
Lägga vid dess skeppsbro till.
Goodtemplarena andas fritt
Med sitt skåpsuperi,
Och vilja nog ha drickat sitt
Med mycke' malt uti.

Vid stadens torg, der tyst man förr
Till sexan satte sej,
Skriks nu halelujah
Och sing sing dudeli dej.
En dräng är ofta ordets tolk —
En födkrok bra att ha —
Och pigorna de locka folk
Med sitt: "sjung hopp sa sa."

Och stans polis, ja den, den är,
Som om den aldrig fans,
Förrän med sin kär'sta
Den går att tråda dans.
Gatpojkarne, de bänglarne,
Ha ej respekt ett fnyk,
Och räddas ej af englarne
Fiskal'n, så får han stryk.

Och stadens press, ja den är skarp
Och qvick och ytterst pigg.
Se bara hur Gripen
Han svänger Jofurs vigg.
Ej mången har hans hela nåd,
Hans hugg går djupt till rot;
Men sta'ns borgmästare och råd
Är han dock snäll emot.

Och ännu en som står i rop
Hos detta press-organ,
Det är sta'ns hotellvärd,
Trots nackastyf af f-n.
Ty redaktör'n, som älskar dans,
Vill "banta" och bli smal,
Och denna kur står lätt till hands
I närmsta källarsal.

Men knif i mej! ej mer ett ord
Om Eskilstunabon.
Jag slutar slagdängan
Allt om vår direktion.
Den gjort långt mera än sin pligt
Och länge spörjas skall,
Att den har skött sig mäterligt.
För direktion vår trall.

En allmän glunkning hört man har
Om ett, två, tre parti'n.
Och säker går ingen
Mer än kamrer Ählin.
Doktorerne och domaren
Gå åt som smör i sol;
Och redaktör'n, som ändtligen
Lär' fastnat för en kjol!

Och viljen I nu veta hvem
Som visan diktat har,
Så är det en rimsmed,
Som ej fler rim har kvar;
Dessutom är det hans debut
I dikt på sätt och vis.
Och visan säljs, fast färsk och ny,
Till riktigt röfvarpris. Fallerall, lall, la etc.